

man så siger: Nej, vi vil nu alligevel gerne have, at den lokale købmand skal blive ved med at eksistere, og så giver vi nogle meddelelser til ham om, hvad det egentlig er, vi savner hos ham. Og det har betydet, at denne lille konkrete købmandsforretning nu har fået en hel masse ting på hylderne, som den ikke havde før, og nu føler man så også i højere grad et fælles ansvar for, at dette fikspunkt, som købmanden meget ofte er i de små samfund, rent faktisk også ikke blot lever, men også udvikler sig.

Om debatten generelt vil jeg godt sige, at jeg synes, den har illustreret en bred interesse for, at vi får denne afbalancerede udvikling imellem land og by.

Jeg har også konstateret en almindelig forståelse for, at det faktisk går rimelig godt på landet i øjeblikket. At der både er gang i beskæftigelsen, at der er gang i idéudviklingen, og også at man på områder som f.eks. den kollektive trafik og den offentlige service er begyndt at tage meget mere konkret fat om nogle af de problemer, der er.

Jeg vil godt gentage, hvad jeg sagde i mit indlæg i første omgang, for jeg tror, det er meget væsentligt:

At tilstedeværelsen af en velfungerende offentlig service – altså den, der leveres af kommunen – er altafgørende for, at man kan fortsætte med videreudviklingen af livet på landet.

I den forbindelse kan det måske nok være en lille smule skævt, at man i dagsordenen i en parentes sidestiller skiltning med offentlig service. Jeg vil godt understrege, at en velfungerende offentlig service vejer væsentlig tungere end skiltningen i forhold til butikcentre. Men lad så det være.

Så en enkelt bemærkning om de fredede bygninger. Der har været flere synspunkter fremme om det, og jeg vil godt sige, at regeringen er selvfølgelig ligesom alle andre optaget af, at bevaringsværdige bygninger får så megen velvilje som muligt. Det sker allerede i forvejen. Der er en lang række helt unikke landsbymiljøer, som er fredede i dag, og som vi betragter som en meget, meget vigtig del af det, som vi kan kalde det danske kulturlandskab, og sådan vil det også være i fremtiden.

Så er jeg helt enig med Enhedslistens ordfører, som glædede sig over, at der nu kommer en årlig redegørelse på det her område. Jeg synes, at det vil være et glimrende middel til at holde debatten om udviklingen af landdistrikterne i live og en god anledning for regeringen til hele

tiden at give afrapportering om, hvordan det går på dette område.

Til sidst en enkelt bemærkning til alle dem, der har været inde på landsplanredegørelsen. Jeg mener, at specielt Venstre og De Konservative har fået noget galt i halsen på det her område. Det er jo sådan, at der er fem landsplanmål for udvikling og sikring af natur- og kulturarven, og det sidste af dem lyder, at man skal hindre byspredning. Det vil sige, at de landskabelige værdier og bykvaliteter, der er målet for planlovgivningens zonebestemmelser med en klar afgrænsning mellem by og land, skal fastholdes og forbedres.

Der synes jeg, at debatten i dag er en god anledning til at få fjernet en bekymring, som Venstre og De Konservative har givet udtryk for i den forbindelse. For hvad er det, der rent faktisk står i redegørelsen om dette mål? Jeg vil godt citere:

»Det er regeringens opfattelse, at en skarp grænse mellem by og land skal fastholdes. Derfor skal alt nyt byggeri så vidt muligt lokaliseres inden for eller i umiddelbar tilknytning til eksisterende bebygget by, og de allerede planlagte byvækstområder bør udnyttes, før der udlægges nye arealer til byformål.«

Se, det er det lykkedes nogle at få så galt i halsen, at man siger: Jamen det betyder jo, at der ikke mere overhovedet skal bygges ude i yderdistrikterne. Det er bestemt en misforståelse for ikke at sige en stærk skævvridning, for det ligger jo sådan, at det, der er tale om, er en fejlfortolkning af begrebet byspredning.

Landsplanmålet indebærer alene, at byerne også fremover skal hænge fysisk sammen og dermed ikke opdeles og spredes ud over et stort areal. Det er præcis det, der har været bærende i hele vores miljølovgivning, sådan skal det også være fortsat.

Jeg tror, at mange af os har det sådan, når vi f.eks. med en flyver fra udlandet – hvor vi er fløjet hen over byer, hvor man ser, hvordan bebyggelsen er spredt fuldstændig ukontrolleret ud over land og by – kommer ind over Danmark og ser, hvordan det faktisk er lykkedes at bevare det åbne land, at mange af os hver gang føler, at det vel nok er en stor kvalitet og dermed også udtryk for den måde, vi opfatter naturbeskyttelse på.

Jeg vil godt slutte med at takke for debatten. Den vil nu indgå som videre inspiration i det arbejde, som regeringen og Indenrigsministeriet har på dette område. Der er selvfølgelig også en